

๕๘

อานิสส์ รักษาอุโบสถศีล

พระจันทร์และพระอาทิตย์ส่องแสงสว่างไสว ย่อมโคจรไป
ตามวิถีเพียงไร ก็สามารถขจัดความมืดได้เพียงนั้น ล่องลอยอยู่ใน
นภากาศ ส่องแสงสว่างทั่วทุกทิศ ทรัพย์ทั้งหลาย แก้วมุกดา แก้วมณี
แก้วไพฑูรย์ หรือทองมีสีสุกใส พระจันทร์ พระอาทิตย์และทรัพย์
นั้นๆ ก็ยังเทียบไม่ได้แม้ส่วนเลี้ยวที่ ๑๖ แห่งอุโบสถอันประกอบ
ด้วยองค์ ๘ ประการ

อานิสงส์รักษาอุโบสถศีล

๕๐๕

ความสุข ความปลอดภัยและความอบอุ่นใจในชีวิตเป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนปรารถนา แต่หลายชีวิตก็ยังไม่ทราบว่า อยู่ที่ไหน ไหน เข้าถึงได้ด้วยวิธีการใด จึงต่างแสวงหากันร่ำไป แต่ถ้าหากทุกคนในโลกมีโอกาสได้ประพาศปฏิบัติธรรม จนกระทั่งกาย วาจา ใจของทุกๆ คนสะอาดบริสุทธิ์ผ่องใส มีใจตั้งมั่นอยู่ในกลางกาย เต็มเปี่ยมไปด้วยสติและปัญญาบริสุทธิ์ ก็จะได้รู้ว่า พระรัตนตรัย เป็นศูนย์รวมของความสุขและความปลอดภัยทุกอย่าง จะปลอดภัยทั้งโลกนี้ และโลกหน้า ถ้าได้เข้าถึงพระรัตนตรัย มีพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่งแล้ว เราจะมี ความอบอุ่นใจ รู้สึกมั่นใจในชีวิต ไม่หวาดหวั่นแม้ในภพภวที่ยุ่งยากเข้ามาหาทุกขณะ การจะได้พบพระรัตนตรัย ต้องเริ่มจากการฝึกฝนใจให้หยุดนิ่งอยู่ที่ ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ซึ่งเป็นต้นแหล่งแห่งความสุขและความสำเร็จทั้งหลายทั้งปวง

พระลัมมาลัมพุทเธเจ้าตรัสไว้ใน วิตถตสูตร ว่า

“พระจันทร์และพระอาทิตย์ส่องแสงสว่างไสว ย่อมโคจรไปตามวิถีเพียงไร ก็สามารถจัดความมืดได้เพียงนั้น ล่องลอยอยู่ในนภากาศ ส่องแสงสว่างทั่วทุกทิศ ทรัพย์ทั้งหลาย แก้วมุกดา แก้วมณี แก้วไพฑูรย์ หรือทองมีสีสุกใส พระจันทร์ พระอาทิตย์และทรัพย์นั้นๆ ก็ยังเทียบไม่ได้แม้ส่วนเสี้ยวที่ ๑๖

แห่งอุโบสถอันประกอบด้วยองค์ ๘ ประการ เปรียบเหมือน
รัศมีพระจันทร์ข่มหมู่ดวงดาวทั้งหมด เพราะฉะนั้นแหละ
หญิงหรือชายผู้มีศีล สมาทานอุโบสถอันประกอบด้วยองค์ ๘
แล้ว กระทำบุญทั้งหลายอันมีสุขเป็นกำไร ใครๆ ไม่อาจติ
เตียนได้ ย่อมเข้าถึงสุคติสวรรค์”

หลวงพ่อดำยกพุทธพจน์ที่กล่าวถึงการรักษาศีลอุโบสถศีล
หมายถึงการรักษาศีล ๘ ซึ่งเป็นการสร้างบารมีที่เข้มข้นขึ้นไป
อีกระดับหนึ่ง เป็นการยกระดับจิตใจของเราให้สูงขึ้น ใจจะได้ไม่
ไปเกาะเกี่ยวอยู่ในเบญจกามคุณ ความสูงส่งของจิตใจตรงนี้ จะ
ทำให้เรามีความแตกต่างจากชาวโลกทั่วไป เพราะคนส่วนใหญ่
มัวใช้เวลาไปเพื่อทำมาหากิน โดยไม่ใส่ใจในการรักษาความ
บริสุทธิ์ให้กับตัวเอง มีการผิดศีลผิดธรรมเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์
สินเงินทอง เพราะฉะนั้นใครที่ทำความดีให้บริสุทธิ์ได้ ท่านถึงอุปมา
เหมือนดวงจันทร์ที่พื้นเมฆหมอกส่องแสงสว่างกว่าหมู่ดาวทั้งหลาย

เท่าที่ผ่านมา พวกเราต่างก็ได้มาวัดเพื่อสั่งสมบุญด้วย
การให้ทาน รักษาศีล และเจริญสมาธิภาวนาเป็นประจำกันอยู่แล้ว
ในเรื่องของศีล พวกเราคำนึงกับการรักษาศีล ๕ เป็นปกติ
มนุษยธรรมคือธรรมเบื้องต้นที่ทำให้เป็นมนุษย์ของเราก็คือสมบูรณ์
แต่เมื่อกล่าวถึงศีล ๘ เราก็มีการสมาทานกันบ้างตามโอกาสอัน

ควร ก็แล้วแต่ว่าใครสะดวกที่จะประพฤติปฏิบัติกัน หลากๆ ท่าน เคยมาปวารณากับหลวงพ่อกับก็หมั่นรักษาศีล ๘ ให้บริสุทธิ์มา หลายปี โดยไม่ต่างไม่พร้อยเลยก็มี หลวงพ่อก็อ้อนุโมทนาบุญ ด้วย คนที่รักษาศีล ๘ ได้ในสภาวะการณ์ของโลกปัจจุบันนี้ที่มี แต่การแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นกันนั้น ถือว่าเป็นผู้ควรยกย่อง สรรเสริญอย่างยิ่ง แม้เทวดาก็อนุโมทนา เมื่อละโลกไปแล้ว จะเป็นเหตุให้ได้สวรรค์สมบัติ มีวิมานที่สว่างไสว รัศมีกายสว่าง รุ่งโรจน์กว่าใครๆ เป็นพิเศษ

มีตัวอย่างเกี่ยวกับผู้ที่ตั้งใจสมาทานอุโบสถศีล รักษา ศีล ๘ ได้บริสุทธิ์บริบูรณ์แล้วได้ไปบังเกิดในสุคติสวรรค์มากมาย ที่เดียว ดังเช่น *มียูคินหนึ่ง เหล่าทวยเทพจากสวรรค์ชั้นต่างๆ ได้ทยอยกันลงมาฟังธรรมจากพระพุทธองค์ คิณนั้นพระผู้มีพระ- ภาคเจ้าทรงสังเกตเห็นรัศมีกายของเทพธิดาตนหนึ่ง มีความ สว่างไสวเป็นพิเศษ อันที่จริงพระพุทธองค์ทรงทราบว่ นี่เป็น บุญกรรมอะไรที่นางได้สั่งสมเอาไว้ แต่ก็ตรัสถามเพื่อเป็นการ ประกาศเกียรติคุณของนางท่ามกลางมหาสมาคมของเหล่า ทวยเทพ

ธรรมชาติของพระสัมมาสัมพุทธเจ้านั้น พระองค์ไม่ปกปิดคุณความดีของคนอื่นใครทำความดีอะไรก็ยกย่องสรรเสริญ ด้วยการประกาศคุณความดีนั้นๆ ให้มนุษย์และเทวดา ได้อนุโมทนากันไปทั่ว เพื่อให้ผู้ที่ได้ยินได้ฟังแล้ว จะได้เกิดกำลังใจในการสร้างความดีให้ยิ่งๆ ขึ้นไป พระองค์ตรัสถามถึงบุญกรรมของเทพธิดาตนนั้นว่า “ดูก่อนเทพธิดาผู้มีรัศมีกายสว่างไสว ท่านทัดทรงดอกมณฑารพ ซึ่งมีสีต่างๆ แวดล้อมด้วยกลีบเกสรจากต้นไม้เหล่าใด ต้นไม้เหล่านี้ไม่มีในหมู่เทพเหล่าอื่น เพราะบุญอะไร ท่านผู้มียศจึงเข้าถึงหมู่เทวชนชั้นดาวดึงส์ ท่านถูกเราถามแล้ว โปรดบอกสิว่านี่เป็นผลของบุญกรรมอะไร”

เทพธิดาผู้ถูกพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสถามอย่างนี้แล้ว ก็ปีติยินดี ทูลตอบว่า “ชนทั้งหลายรู้จักข้าพระองค์ว่า ภัททิยธิดา ข้าพระองค์เป็นอุบาสิกาอยู่ในกิมพิณนคร เป็นผู้สมบุรณ์ด้วยศรัทธาและศีล ยินดีในการจำแนกทานทุกเมื่อ มีจิตอันเลื่อมใสในพระอริยเจ้า ได้ถวายผ้านุ่งห่ม อาหาร เสนาสนะ และเครื่องประทีป ข้าพระองค์ได้เข้ารักษาศาอุโบสถศีล อันประกอบด้วยองค์ ๘ ตลอดดิถีที่ ๑๔-๑๕ และดิถีที่ ๘ ของปักษ์ เข้าจำอุโบสถตลอดปาฏิหาริยปักษ์ แม้ในวันธรรมดา ข้าพระองค์ก็เป็นผู้สำรวมในศีลทุกเมื่อ งดเว้นจากปาณาติบาต เป็นผู้เว้นจากการถือเอาสิ่งของของผู้อื่น เว้นจากการประพฤติดิฉันในกาม สำรวม

จากมัสาวาท และการดื่มน้ำเมา

ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ข้าพระองค์เป็นผู้ยิทธิในสิกขาบททั้ง ๕ และเป็นผู้ฉลาดในอริยสัจ มีปกติเป็นอยู่ด้วยความไม่ประมาท เป็นอุบาสิกขาของพระพุทธเจ้าผู้มีพระสมันตจักขุ ข้าพระองค์บำเพ็ญสุจริตกุศลธรรมสำเร็จแล้ว ครั้นจุติจากมนุษยโลกแล้ว บุญนั้นก็ส่งผลให้ได้มาเป็นเทพธิดาผู้มีรัศมีในกายตัวเอง ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ข้าพระองค์ได้เล็งดูภิกษุสงฆ์ผู้เป็นเนื่อนาบุญอันเลิศ และได้บำเพ็ญสุจริตกุศลธรรมไว้มาก ทำให้เป็นผู้มีอานุภาพถึงเพียงนี้”

ผลแห่งการทำความดีนั้นมีความสุขใจเป็นเบื้องต้น มีทิพย์สุขท่ามกลาง และมีนิพพานสุขเป็นที่สุด แต่ในบางครั้งกว่าที่ผลของการทำความดีจะส่งผล ก็ต้องอดทนรอกันบ้าง ต้องคอยหมั่นสั่งสมบุญเป็นประจำ และก็ต้องรอเวลาที่เหมาะสมอีกด้วย เมื่อเราตั้งใจทำความดีอะไรไว้ก็ต้องตั้งใจทำให้เต็มที่ บำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ ใช้วันเวลาที่ผ่านไปให้เป็นบุญเป็นกุศลตลอด ให้ตัวเราเป็นที่รวมลงแห่งกุศลความดีทั้งหลาย แล้วสักวันหนึ่งผลแห่งความดีก็จะมาประมวลรวมอยู่ที่ตัวของเรา เมื่อนั้นเราจะเกิดความปิติอิ่มเอิบเบิกบานใจ ปลื้มใจในตัวเองทีเดียว

สำหรับเรื่องที่สอง ที่หลวงพ่จะได้นำมาเล่าต่อไป ก็คือการสนทนากันระหว่างท้าวลักกเทวราชกับเทพธิดาตนหนึ่งในสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ เรื่องมีอยู่ว่า *วันหนึ่งพระอินทร์ได้เสด็จไปสวนจิตรลดา ขณะที่ประทับอยู่ในสวนนั้น ลังเกตเห็นว่า มีรัศมีกายของเทพตนหนึ่งมากลบริศมีกายพระองค์ และก็ยังคงแสงสว่างในบริเวณสวนจนหมด เป็นความสว่างที่สวยงามเป็นพิเศษ พระอินทร์ทอดพระเนตรเห็นที่มาของรัศมินั้นแล้ว ก็ตรัสถามว่า “ดูก่อนแม่เทพธิดา ผู้มีนัยน์ตางาม เธอชื่ออะไร ได้ทำกรรมอะไรไว้ จึงได้มีหมู่นางฟ้าแวดล้อมเป็นบริวารมากมาย เมื่อเธอมายังไม่ถึงในที่นี้ รัศมีก็สว่างไสวไปทั่วจิตรลดา โอกาสของสวนมิได้ปรากฏ เพราะรัศมีของเธอมาช่มเสียแล้ว ดูก่อนแม่เทพธิดา นี่เป็นผลแห่งกรรมอะไร”

สุนันทาเทพธิดาทูลตอบว่า “ขอเดชะ ข้าแต่พระองค์ ผู้เป็นจอมเทพ หม่อมฉันเป็นอุบาสิกาชื่อว่า สุนันทา ถึงพร้อมด้วยศรัทธาและศีล ยินดีในการจำแนกทานทุกเมื่อ หม่อมฉันมีจิตเลื่อมใสในพระสงฆ์ผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ จึงได้ถวายผ้าห่มผ้าห่ม ถัดอาหาร เสนาสนะ และประทีป ทั้งได้รักษาอุโบสถอันประกอบ

อานิสงส์รักษาอุโบสถศีล

๕๑๕

ด้วยองค์ ๘ ตลอด ๑๔ คำ ๑๕ คำ และ ๘ คำ แห่งปั๊กซ์ และตลอดปาฏิหาริย์ปั๊กซ์ เป็นผู้สำรวจอยู่ในศีลเป็นนิตย คือเว้นจากการฆ่าสัตว์ ระวังจากการพูดเท็จ จากการลักขโมย จากการประพฤตินอกใจสามี ห่างไกลจากการดื่มน้ำเมา ในวันอุโบสถหม่อมฉันมีใจเลื่อมใส ได้ถือเอาดอกไม้ของหอม และเครื่องลูบไล้ไปบูชาพระสฤปด้วยมือของตนเอง ข้าแต่พระองค์ผู้เป็นจอมเทพ รูป คติ ฤทธิ์ และอานุภาพเช่นนี้ บังเกิดขึ้นแก่หม่อมฉัน เพราะบุญที่ได้สั่งสมไว้ดีแล้วตั้งแต่สมัยเป็นมนุษย์ บุญนั้นส่งผลให้ดิฉันมีรัศมีกายอันสว่างไสวอย่างนี้”

เราจะเห็นได้ว่า บุญจากการรักษาศีลนั้นมีอานิสงส์ใหญ่ส่งผลให้ได้สวรรค์สมบัติกันอย่างง่าย ๆ ภาวะของโลกปัจจุบันนี้ มักจะทำให้พวกเราประพฤติดิถีศีลผิดธรรมกันได้ไม่ยาก แต่ผู้ที่อดทนข่มจิตข่มใจ รักษาภาวะปกติของตัวเองได้ จึงเป็นผู้ที่น่ายกย่อง แม้กระทั่งพระพุทธเจ้าก็ตรัสรับรองคนที่รักษาศีลได้บริสุทธิบริบูรณ์ว่า ถึงจะยังดำรงอยู่ในโลกนี้ก็เหมือนอยู่บนสวรรค์ เพราะได้ชื่อว่าเป็นมनुสสเทโว มีหิริโอตตปปะ และมีศีลกันเป็นปกติ

พระพุทธองค์เคยตรัสสอนภิกษุทั้งหลายว่า “บุคคลผู้ประกอบด้วยธรรม ๕ ประการ ย่อมเป็นเหมือนถูกเชิญให้ไปอยู่

ในสวรรค์ ธรรม ๕ ประการคือ เป็นผู้ดเว้นจากปาณาติบาต เป็นผู้ดเว้นจากอกุศลนาทาน เป็นผู้ดเว้นจากกาเมสุมิฉฉาจาร เป็นผู้ดเว้นจากมุสลาทา เป็นผู้ดเว้นจากการดื่มน้ำเมาคือสุรา และเมรียอันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาท บุคคลผู้ประกอบด้วย ธรรม ๕ ประการนี้แล ย่อมเป็นผู้เหมือนถูกเชิญไปอยู่ในสวรรค์

เพราะฉะนั้น ขอเชิญทุกท่านหมั่นรักษาศีลให้บริสุทธิ์ บริบูรณ์ และก็รักษาใจให้สะอาดบริสุทธิ์ผ่องใส ให้ใจหยุดนิ่ง กันให้ตติเตเดียว แล้วเราจะได้ทั้งมนุษยสมบัติ ทิพยสมบัติ และ นิพพานสมบัติ ซึ่งเป็นสุดยอดปรารถนาของมวลมนุษยชาติ ทุกๆ คน

